

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان قافمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۲۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۱۹۸۰۴۴۰ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز
تلفن: ۶۶۲۶۵۰۰۷ – ۰۹۱۲۳۵۸۳۲۹۳ • چاپ: صمیم
تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۲ • ۹ شوال ۱۴۴۴ • ۳۰ آوریل ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۵۴۱ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۲ • اذان مغرب ۱۹:۰۹
اذان صبح فردا ۳:۴۰ • طلوع آفتاب ۵:۱۳

# شرق

دیالوگ روز

**شوالیه تاریکی - کریستوفر نولان - ۲۰۰۸**

جوکر (هیث لجر)؛ کسایی که نقشه می‌کشن سعی می‌کنن دنیاهای کوچک‌شون رو کنترل کنن... من نقشه نمی‌کشم، سعی می‌کنم به کسایی که نقشه می‌کشن نشون بدم که چقدر تلاش‌شون برای کنترل چیزهایی که واقعا هستند ناسف‌انگیزه!..... فقط کاری که خوب انجام میدم رو انجام دادم!...می‌دونی چیه فهمیدم؟... وقتی کارها طبق نقشه پیش بره هیچ‌کس وحشت‌زده نمیشه... حتی اگ اون نقشه، وحشتناک باشه.... با یکم هرج‌ومرج چطوری؟... قوانین رو به هم بریز و اون وقت در همه چی هرج‌ومرج به وجود میاد... من مأمور هرج‌ومرجم... به چیزی رو در مورد هرج‌ومرج می‌دونی؟ منصفانه‌ست!

**هنرخوانی**

## اصالت فراموش‌شده ویکه‌تازی سخیف‌سازان



مینا اکبری

در آستانه آغاز سالی که جنبش زن، زندگی، آزادی تبدیل به یک شیوه زیست شده، در سردر سینماهای ایران رنگین‌کمانی از فیلم‌هایی مانند «عروس خیابان فرشته»، «فسیل»، «آهنگ دونفره»، «بخارست» و «خط استوا» هم‌زمان اکران شده‌اند تا عرضه مدیریتی آقایان خالی از آمار و ارقام نباشد.

بدون شک فیلم‌های «سطحی» و به تعبیر مدیران سینمایی «کمدی» که این روزها به اکران درآمده‌اند، یک ویژگی مشترک دارند: صداقت در نمایش بی‌هویتی. این فیلم‌ها به شکل عمیقی منت سازندگان‌شان را پیش مخاطب باز می‌کنند و به شکل روشنی به اطلاع عموم می‌رسانند، پشت این تصاویر متحرک که به شکل حیرت‌آوری سطحی‌نگری را به نمایش کشیده‌اند.

آثار سخیفی که امروز در لفاقه «فیلم کمدی» از خودنمایی‌های کارش به فخرفروشی رسیده، تنها در ابتدال در محتوا و ناشی‌گری در فرم با جوک‌های ویدئویی اینستاگرامی رقابت دارد؛ وگرنه در سترونی، دست همه کاسبان راسته سینمای بغروش را از پشت بسته است. وقتی تولید سینمای ایران در چند سال اخیر آن‌قدر پایین است که حتی کشف‌یک اکران نوروزی را هم نمی‌دهد، وقتی نگرش کارمندی و کلامحور و عاقبت‌طلب با ضرب ریتم و زور موسیقی، تأیید صاحبان سرمایه‌های سرگردان رانتهی را می‌گیرد تا میلیون‌میلیون صورت‌حساب برای تأمین هزینه کلوزآپ‌های تهوع‌آور و دستمزد بازیگران بی‌کار و فرصت‌طلب را ترتیب دهد، آدمی دچار این احساس می‌شود که در مراسم گردن‌زنی سینمای ایران و هنرمندان متعهدش نشسته است. سینمایی که روزگاری نگاتیو «خانه دوست کجاست؟»، «دونده»، «باشو» و... از آن بیرون می‌آمد، حالا مهم‌ترین سالن‌هایش با تن به این سطح سخیف داده‌اند یا در انتظار مجوز برای تبدیل به مجتمع‌های تجاری برای فروش عطر تقلبی و شال و سیب‌زمینی سرخ‌کرده و ذرت‌مکزیکی به سر می‌برند. برای اثبات این ادعا، نیازی به مراجعه به تاریخ نیست؛ کافی است از مقابل سینما کانسود در خیابان خالد اسلامی‌پولی یا سینما صمردجید در خیابان وصال بگذریم یا به سردر همین سینما قدس در میدان ولیعصر و سپیده در خیابان انقلاب نگاهی بیندازیم تا نظاره‌گر اصالت فراموش‌شده و فریختگی ازدست‌رفته باشیم؛ وگرنه هیچ سینمایی نویسی نمی‌تواند مصدر این بریزوبیاش‌های بی‌توجهی برای ساختن و اکران فیلم‌های سخیف را به مقام پاسخ و مسند جالش بکشاند. سینمای اصیل از زندگی اصیل هنرمند به دست می‌آید.

از نگرش متفاوت به زندگی و جهان. از مواجهه درونی و عمیق با واقعیت. هنرمند اصیل در مواجهه با اتفاقات جامعه‌اش نمی‌تواند ساکت باشد. او عصیان می‌کند تا در برابر تعریف رایج از زندگی خللی ایجاد کند. بدون شک تولیدات سینمای ایران در تجاری‌ترین حالت خود و در تهی‌ترین نمونه‌ها، قربانی با تصویری که این روزها عده‌ای به نام فیلم و اثر هنری نمایشش می‌دهند، ندارند. آثاری که در خلا حیات دارند. نه روی این زمین و نه بر بستر جامعه‌ای که دارد دوباره زنده می‌شود. جامعه‌ای که قضاوتگر نهایی است. جامعه‌ای که دیگر تفاوت هنرمند را از غیر هنرمند بازمی‌شناسد و او است که به یادش می‌ماند چه کسی خودش را به ندیدن زد.

نکته مفقوده همین‌جاست که برای داشتن سینمایی شریف و انسانی، اصالت لازم است و بس.



## آزادی فراموش‌شده



محمود فاضلی

رسانه‌ها به‌عنوان فراگیرترین و مؤثرترین نهاد تولید، بازتولید و توزیع دانش و معرفت در جهان هستند و اغلب مسائل، در ابعاد اقتصادی، فرهنگی و سیاسی – اجتماعی در سطح ملی و در عرصه بین‌المللی در محیط رسانه‌ای متجلی می‌شود. بحران‌های بین‌المللی و منطقه‌ای نیز نه‌تنها به وسیله رسانه‌ها پوشش داده می‌شوند، بلکه به وسیله راهبرد و سازوکارهای رسانه‌ای شکل می‌گیرند.

**اعلامیه‌پندهوک و حق آزادی بیان**

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳ میلادی در چهل‌وهشتمین اجلاس خود در مصوبه ۴۳۲/۴۸، روز سوم ماه می هر سال را به‌عنوان «روز جهانی آزادی مطبوعات» اعلام کرد. این روز به یاد سالروز انتشار «اعلامیه پندهوک» درباره ارتقای وضعیت نشریه‌های مستقل و فراگیر آفریقایی انتخاب شد. این اعلامیه در سوم ماه می ۱۹۹۱، در همایشی تحت عنوان «ارتقای آزادی مطبوعات در جهان» که به همین منظور از سوی یونسکو و سازمان ملل متحد در شهر ویندهوک پایتخت نامیبیا برگزار شد، به تصویب رسید.

اعلامیه ویندهوک از این آزادی به‌عنوان عنصر حیاتی حق آزادی بیان، مطابق با ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر، حمایت می‌کند و تأکید دارد که وجود مطبوعات مستقل، متکثر و آزاد لازمه پیشرفت و انبای دموکراسی و توسعه اقتصادی است. مطبوعات آزاد، برای تقویت آزادی بیان به‌عنوان حقوق بشر ضروری است. دسترسی به اطلاعات معتبر و مستقل، در امر انتشار اطلاعات بسیار مهم است. به روزنامه‌نگاری نیاز است تا حقایق را گزارش کرده، مردم را در جریان اطلاعات قرار دهند. مطبوعات در زمینه مسائل تحلیلی، سرعت در اطلاع‌رسانی، پیش‌بینی برخی از وقایع و رویدادها و ارائه آگاهی‌های لازم به جامعه، برای بالابردن حساسیت مردم نسبت به واقعبیات اجتماعی نقش بسزایی دارند. با گذشت ۳۲ سال از تصویب این اعلامیه، تهدیدات علیه مطبوعات در سطح جهان و چالش‌های جدید در حال ظهور ادامه دارد. حفاظت از روزنامه‌نگاران در سراسر

### یادداشت

## عراق بعد از صدام



**حسین روحانی صدر**

**کارشناس سازمان اسناد**

نیمه اول بهار ۱۳۸۲ خورشیدی صدام حسین، حکمران عراق –سرزمینی با قدمت هزاران‌ساله- در حالی سقوط کرد که در بیش از دو دهه حضور خود یکی از جنجالی‌ترین رؤسای کشورهای خاورمیانه به شمار می‌رفت. او که به بخشی از پهنه به‌جامانده امپراتوری عثمانی پیشین یا بر مهم‌ترین اصلی‌ترین پایه‌ها خلافت اسلامی مسلط بود، نتوانست از این موقعیت برای برقراری صلحی پایدار استفاده کند و با همسایگانش متناوب جنگید و بالاخره به ضرب ماشین نظامی قدرت‌های بزرگ از پهنه جغرافیای سیاسی جهان خارج بند. با گذشت دو دهه از سقوط او، این سؤال مطرح است که آیا می‌توان عراقی باثبات را برای آینده خاورمیانه و همسایگانش تصور کرد. دکتر ماجد الغریب‌اوی، یکی از دانشمندان عراقی‌الاصل نویسنده اثر «مدارا و ریشه‌های نامدرالی» در این خصوص نظرهایی دارد. به اعتقاد او شاید خشونت‌ورزی‌ها و درگیری‌های کشور عراق، همچون نمونه‌ای در یاد انسان‌های آینده باقی بماند. کشوری که از گذشته به گوناگونی‌های دینی، مذهبی و قومی شناخته شده است. اما اکنون یکپارچگی آن، هدف تجارو‌های خطرناکی قرار گرفته و همان شیوه‌های دلبستگی و بیوستگی را به شیوه‌های آتشینی دگرگون کرده که در گرداگرد آن خون‌های کودکان، زنان و پیرزنان بی‌گناه ریخته می‌شود. خرابی‌های فراوان شهروا و ویرانی زیبایی‌های زندگی، گواه گسترده‌ی ناآرامی و ماندگاری آشوب در درون تمامی مردم است؛ چنان‌که اگر اندکی احساس آزادی کنند، ناآرامی‌های درون‌شان فوران خواهد کرد. خشونت‌های پراکنده و دهشت‌های آشکاری که امروز در سرزمین دلجه و فرات رواج دارد، پیوندهای مردم عراق را از یکدیگر بریده و

جهان رو به کاهش است. روزنامه‌نگاران و اهالی رسانه با خشونت فیزیکی و کلامی، تهدید و ارعاب، طرح دعوی در دادگاه و حبس با هدف ساکت‌کردن آنها روبه‌رو بوده و روزنامه‌نگاران را به صورت فردی در معرض خطر قرار می‌دهد.

**روند محدودیت‌ها در مطبوعات**

آزادی رسانه و مطبوعات همانند یک ضمانت‌نامه از جانب دولت‌ها به رسانه‌های عمومی، در مقابل مواجهه با روند‌های محدودکننده ابراز نظر در جوامع است که حقوق قانونی رسانه‌ها و همچنین مراجع رفع اختلاف بین رسانه‌ها و شاکیان را مشخص می‌کند. این حقوق در بسیاری از کشورها به صورت قانونی و در چارچوب قوانین اساسی آن کشور پیش‌بینی شده است تا از آزادی مطبوعات حمایت به عمل بیاید. هرکدام از دولت‌ها خود تصمیم می‌گیرند کدام منابع و مواد اطلاعاتی عمومی یا حفاظت‌شده هستند و نباید از نظر حساسیت عمومی یا طبقه‌بندی‌شدگی افشا شود. تعداد کشورهای که وضعیت مطبوعات آنها در سطح «بسیار جدی و بد» است، به ۲۸ کشور رسیده است که یک رکورد محسوب می‌شود. به نظر آنها چین به همراه برمه، اریتره و کره‌شمالی در گروه «وضعیت بد» قرار داشته و روسیه بعد از آغاز بحران اوکراین موقعیتش سقوط کرده است. همه شاخص‌های روسیه در عرصه مطبوعات، یک وضعیت بحرانی را نشان می‌دهد که طی سال‌ها فرمز هستند، اما در شرایط جنگ با اوکراین در حال بدترشدن است. با آغاز جنگ در اوکراین تعدادی از روزنامه‌نگاران روسیه مجبور شدند کشور را ترک کرده تا در تبعید فعالیت کنند. برای کسانی که در روسیه مانده و سعی می‌کنند کار خود را انجام دهند، تلفظ کلمه جنگ، انتشار تحقیقات مستقل، و اطلاع‌رسانی‌های انسانی و مادی درگیری‌ها ممنوع است و کسانی که از دستورات سر باز بزنند، با محدودیت‌هایی روبه‌رو می‌شوند.

**مشکلات مطبوعات در ایتالیا، چین، عربستان و هلند**

ایتالیا نیز در سال‌های اخیر با مشکلاتی در عرصه مطبوعات روبه‌رو بود. کمیته پارلمانی امنیت جمهوری ایتالیا تصمیم گرفته است درباره دخالت‌های خارجی و فعالیت‌های نادرست اطلاعاتی در این کشور با هدف حفظ آزادی و استقلال مطبوعات و اطلاعات تحقیق کند. حتی رئیس کمیته پارلمانی امنیت این کشور اعلام کرده کمیته پارلمانی امنیت، مدتی است که درباره تهدید ترکیبی، توجه خود را به استفاده از فضای مجازی، اخبار جعلی، شبکه‌های اجتماعی و مشروطه‌سازی

رسانه‌های عمومی و خصوصی به‌عنوان ابزار مداخلات دولت‌های مهاجم، معطوف کرده است. از ۱۸۰ کشور بررسی شده، ۷۳ درصد آنها با وضعیت ناسالم اطلاعاتی «بسیار جدی»، «دارای مشکل» یا «مشکل جدی» ارزیابی شده‌اند.

چین نیز از امکانات قانونی خود برای محدودکردن جمعیت خود از سایر نقاط قدرت، از رتبه ۸۰ به ۱۴۸ سقوط کرد. آمریکا نیز از به‌دست‌گرفتن قدرت، از رتبه ۸۰ به ۱۴۸ سقوط کرد. آمریکا نیز دولت‌های چین و هنگ‌کنگ را به دلیل محدودیت‌های رسانه‌ای و ادعای آزار و اذیت خبرنگاران و مخالفان در سراسر جهان مورد انتقاد قرار داده و چین را «بزرگ‌ترین تهدید» برای آزادی مطبوعات از نظر تعداد روزنامه‌نگاری که به دلیل کارشان در بازداشت هستند، انجام کارهایی مانند افزایش نظارت، آزار و اذیت، ارعاب، سانسور شهروندان، روزنامه‌نگاران و فعالان می‌داند. متقابلا چین مواضع آمریکا را «نااشی برای تحت فشار قراردادن چین با اتهامات بی‌اساس» دانسته و بر افشای قلدری و استانداردهای دوگانه طرف آمریکایی در مورد آزادی رسانه‌ها و مطبوعات تأکید دارد. چین مدعی است این کشور از حقوق و منافع روزنامه‌نگاران و آزادی بیان شهروندان مطابق با قانون محافظت می‌کند. بر اساس طبقه‌بندی سالانه گزارش‌گران بدون مرز، عربستان نیز با سرکوب آزادی بیان و بازداشت روزنامه‌نگاران، ولاک‌نویسان و نویسندگان روش‌های مختلفی را برای سرکوب مطبوعات اعمال می‌کند. راض از فعالیت رسانه‌هایی که مستقیما به آن وابسته نیست، جلوگیری کرده و محدودیت‌هایی را برای وب‌سایت‌ها اعمال می‌کند. عربستان روزنامه‌نگاران را به اتهاماتی همچین «توطئه علیه پادشاهی» و «همکاری با نهادهای خارجی» به زندان می‌اندازد.

در سال‌های اخیر حوادث متعددی در هلند برای روزنامه‌نگاران رخ داده که در نتیجه وضعیت آزادی مطبوعات بسیار بدتر از سال‌های گذشته است. در هلند حملات لفظی و فیزیکی به خبرنگاران به دلیل بحث‌هایی مانند کرونا و مهاجرت افزایش یافته است که به‌ویژه عکاسان و گروه‌های فیلم‌برداری باید تاوان آن را بپردازند. روزنامه‌نگاران خودسانسوری کرده و برای گزارش‌دادن درباره موضوعات و رویداد‌های خاص تردید می‌کنند. احزاب کوچک و پوپولیستی، در دو سوی طیف سیاسی، اعتماد به رسانه‌ها را تضعیف می‌کنند. دسترسی ضعیف به اسناد رسمی دولتی، ازجمله مشکلات مطبوعات هلند است.

کدخداییان و اربابان در بنیان‌گذاری ارزش‌های اجتماعی در عراق را نباید فراموش کرد. عراق، کشوری که در آن قوم‌های مختلف، دین‌های گوناگون و مذهب‌های بسیاری را در میان خودشان تقسیم کرده‌اند، می‌خواهد وطنی باشد که همه آن ناهمگونی‌های قومی، دینی و مذهبی را در خود جایز بداند و در سایه وضعیت‌ی نوین به تک‌تک افرادش، آزادی و گردش مسئولیت‌ها، پس از پشت سر گذاشتن دوران تاریک استبداد و ستم، کمک خواهد کرد و اما اکنون، مردم عراق همچنان در سایه پیامدهای دوران گذشته با انبوهی از خشونت‌ها و نماردی‌ها زندگی می‌کنند؛ زسرا قدرت‌های ازمنه و گروه‌های مختلف سیاسی برای نابودی بنیان‌های اجتماعی و فرهنگی عراق یکدیگر چنگ انداخته‌اند و به مردم اجازه نمی‌دهند صلح و الفتی را که دوست می‌دارند، به دست آورند.

او نمونه آشکار چنین وضعی را کشور عراق می‌داند که روزگاری در زمر ستم حکومت‌های ستمگرو سرکوبگر با سازمان‌های بین‌المللی بوده است. اما اگر نظام حاکم، نظامی قانونی و انتخاب‌شده مردم باشد، بازتابی از خواست کسانی خواهد بود که به آن رای داده‌اند؛ چه با شیوه همه‌پرسی مستقیم چه با شیوه پارلمانی در چنین حکومت‌هایی، قانون مسیر جامعه و حکومت را جهت می‌دهد، شایستگی‌ها و آزادی‌ها را سازماندهی، امنیت را برقرار و مالیات را تعیین، افراد را حمایت و از شهروندان، با وجود اختلاف‌های دینی‌شان پشتیبانی می‌کند.

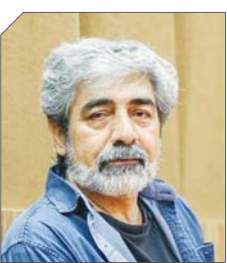
دکتر محمدجعفر محلاتی، استاد گروه الهیات صلح دانشگاه اوربرلین ایالت اوهایوی آمریکا، در مقدمه‌ای بر این اثر نظریات غرب‌باوی را چنین توصیف کرده است: غرب‌باوی را می‌توان با خشونت‌پژوه معاصر، بیونگ‌چول‌هان، در گفت‌وگو دید. امتناع اکراه در عقاید است که رودرویی اندیشه‌های تکفیری می‌ایستد. همچنین، می‌توان او را در گفت‌وگو با فلاسفه سیاسی مسلمان، مثلا فارابی، ماوردی و نصیرالدین طوسی قرار داد. سؤال از غرباوی این است که آیا مهر، دوستی، تولی و مدارا در جهان‌بینی اسلامی مستلزم درک و مصداق خصومت و دشمنی است؟



• کارگران پس از پایان ماه مبارک رمضان تزئینات روشنایی شهری مربوطه را جهت صرفه‌جویی در مصرف برق جمع‌آوری می‌کنند. عکس: نرگس پوربدرخشان، شرق

**اتفاق‌خوانی**

### حسین زمان حال جسمی مساعدی ندارد



**ایلنا**: ایبودر زمان، پسر حسین زمان خواننده پاپ از حال نامساعد جسمی پدرش به دلیل سرطان پیشرفته کبدی خبر داد و گفت او در حال حاضر تحت درمان و در بستر بیماری است. ایبودر زمان در گفت‌وگو یادآور شده است: «حدود دو، سه ماه پیش بود که بیماری پدر تشخیص داده شد. نمی‌توانم بگویم پدرم روحیه خوبی دارد و به هر حال با چنین بیماری و

چنین شرایطی نمی‌توان توقعی غیر از این داشت.». چندی پیش زینب زمان، دختر حسین زمان توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده بود که با تودیع قرار وثیقه به‌صورت موقت از زندان اوین آزاد شد. حسین زمان هنرمند و خواننده ایرانی است که طی سالیان طولانی همگام با اعتراضات مردم، ترانه‌های اعتراضی خوانده است. او همچنین به‌عنوان معاون طرح و برنامه و نیز عضو هیئت علمی پردیس بین‌الملل دانشگاه صنعتی شریف به فعالیت‌های اجرایی و تدریس در جزیره کیش مشغول بود که از ادامه تدریس و فعالیت‌های هنری او جلوگیری به عمل آمد و تا سال‌ها اجازه برگزاری کنسرت و ضبط آلبوم نداشت. حسین زمان سرانجام پس از ۱۶ سال در مهر ۱۳۹۷ برای سه قطعه از دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجوز دریافت کرد.

**خبرخوانی**

**فارس گزارش داد**

### یک میلیون امضا برای ادامه پلمب‌ها و پیامک‌ها

خبرگزاری فارس از ادامه روند توقیف و پلمب خبر داده و آن را خواسته مردم عنوان کرده است، مردمی که به گفته این خبرگزاری، کمیبن‌های متعددی راه‌اندازی کردند و تعداد امضاکنندگانش حدود یک میلیون است. در گزارش گروه انتظامی این خبرگزاری فهرستی از مجتمع‌ها و رستوران‌هایی که در این مدت پلمب شده‌اند و همچنین سلبریتی‌هایی که اخطار گرفته‌اند، آمده است. نظیر علی دایی، بهاره رهنما، علیرضا منصوبیان و محمدرضا گلزار. در این خبر همچنین اعلام شده در بازه زمانی ۲۶ فروردین تا پنجشنبه هفتم اردیبهشت حدود هزار و ۸۰۰ واحد صنفی مورد بازدید قرار گرفته و همه آنها در راستای پاسخ به دغدغه و مطالبات مردمی و برخورد با کشف حجاب و بدبوششی است که این روزها موجب نگرانی مردم دانسته شده است. در این خبر آمده است: «مردم و متدینان به صورت خودجوش در کمیبن‌های مختلفی با عناوین «درخواست مبارزه با مظاهر بی‌دینی در جامعه»، «با حرمت‌شکنی و بدحجابی در جامعه برخورد شود»، «درخواست از سردار رادان برای برخورد قاطع با جرائم اخلاقی»، «بدون مامشات با بدحجابی برخورد شود»، «به وضعیت بدحجابی در دانشگاه‌ها رسیدگی شود» و ده‌ها کمیبن مرتبط دیگر شرکت کرده و پیگیری موضوع برخورد با کشف حجاب و بدحجابی را از مسئولان خواستار شده‌اند.» در این خبر آمده است: «کمیبن‌هایی که به ثبت بیش از «یک میلیون» امضا در سامانه فارس من انجامید و نتیجه‌اش ورود و برخورد جدی پلیس با کشف حجاب شد؛ آن‌هم در راستای کاهش دغدغه‌های مردم و خانواده‌ها و تأمین امنیت شهروندان که در ادامه به تشکیل پرونده قضائی برای سلبریتی‌های کشف حجاب کننده، ارسال پیامک به مالکان خودروها و در ادامه صدور تذکر و اخطار و در نهایت پلمب منجر شده است.»

**مخالفت جهانگیریی با پلمب صنوف**

از سسوی دیگر برخی از چهره‌های شناخته‌شده به این روند و از کار بی‌کارشدن اصحاب صنوف اعتراض دارند. اسحاق جهانگیرف معاون اول دولت حسن روحانی، در اعتراض به پلمب کسب‌وکارها نوشته است: «سیاست مقابله با رعایت‌نکردن حجاب، به پلمب‌کردن بعضی رستوران‌ها، فروشگاه‌ها و مجتمع‌های تجاری و در نهایت محدودیت در کسب‌وکارهای خدماتی کوچک رسیده است. باید به سیاست‌گذاران چنین اقداماتی گفت با فشار به فعالان اقتصادی نمی‌توان به دنبال حل یا کاهش مسائل اجتماعی و فرهنگی بود. در شرایط دشوار اقتصادی کنونی و مشکلات معیشتی مردم که مورد توجه و اولویت کشور هم قرار گرفته، تأمین امنیت سرمایه‌گذاری و حمایت از اشتغال و کسب‌وکارها، ضروری‌ترین وظیفه همه نهادهای حاکمیتی و همه قوا است؛ ازاین‌رو اتخاذ سیاست‌های مناسب خارجی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی که به اقتصاد کشور کمک کند و از اشتغال موجود صیانت به عمل آورد، لازم است.»

**پلمب جشنواره گل لاله**

در راستای پلمب اماکن، هرچند مدام در اخبار افسردگی را که خواهان حجاب اختیاری هستند، اندک برمی‌شمارند؛ اما حجم اخبار و دستورات در راستای این مسئله چندان کم نیست. یکی از آخرین پلمب‌ها جشنواره گل لاله آسارا به دستور دادستان کرچ بود. علی‌اکبر پهلوانی، مدیر باغ لاله آسارا و مسئول برگزارر جشنواره لاله‌های آسارا، در گفت‌وگو با ایسنا گفت: «بنده بابت هنجارشکنی که در این جشنواره رخ داده از شهروندان دغدغه‌مند و خانواده شهدا عذرخواهی می‌کنم. در این مدت روزانه نزدیک به ۳۰ هزار نفر باغ لاله‌های آسارا بازدید داشتند. این باغ ۲۳هزارمتری از ابتدای اردیبهشت با حدود دومیلیون و ۵۰۰ هزار لاله در ۴۳ مدل مختلف برای بازدید علاقه‌مندان و گردشگران آماده شده و بخشی از باغ به میزبانی از شهدای هشت سال دفاع مقدس و مدافع حرم در میان لاله‌ها اختصاص یافته است.»